

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **L. K.** narodeného X., bytom V., zastúpeného advokátskou kanceláriou S., IČO : X., za ktorú koná konateľ advokát JUDr. M. S., proti odporcovi **K.**, so sídlom K., IČO : X., zastúpenému advokátom JUDr. J. D., o **436,44 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5 C 144/2009, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 3. mája 2012 sp. zn. 7 Co 90/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania 47 € do rúk jeho zástupcu JUDr. M. S., do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom z 12. apríla 2010 č.k. 5 C 144/2009-89 zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie 436,44 € z titulu nezaplatenej mzdy a uložil mu zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 272,55 € do rúk právneho zástupcu JUDr. J. D. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol podľa ustanovenia § 54, § 118, ods. 1, 2, § 119 ods. 1, 2 a § 120 ods. 1 Zákonníka práce. Vychádzal z toho, že navrhovateľ nepreukázal odporcovu povinnosť doplatiť mu mzdu v žalovanej výške za mesiac apríl a máj roku 2009, keďže aj v tomto období mu vyplácal mzdu dohodnutú v písomnej pracovnej zmluve z 1. mája 2002 a ak mu predtým vyplácal viac, umožňovali to ekonomické výsledky, ktoré sa v dôsledku krízy zmenili.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľa uznesením z 18. novembra 2010 sp. zn. 7 Co 57/2010 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p.

a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že pre rozhodnutie bolo podstatné posúdenie otázky, či a aká bola dohodnutá výška základnej mzdy od 1. mája 2007 medzi navrhovateľom a odporcom. Súd prvého stupňa sa vecou v tomto smere dostatočne ale nezaoberal.

Okresný súd Topoľčany rozsudkom zo 6. júna 2011 č.k. 5 C 144/2009-172 opätovne návrh navrhovateľa zamietol a uložil mu zaplatiť odporcovi náhradu trov konania 428,15 € do rúk právneho zástupcu JUDr. J. D., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po doplnení dokazovania v intenciách uznesenia krajského súdu mal za preukázané, že navrhovateľ sa s odporcom platne ústne dohodli na zvýšení základnej mzdy na sumu 863,04 € (26 000 Sk) od 1. mája 2007, avšak podmienkou vyplatenia tejto mzdy za mesiac apríl a máj bolo splnenie mesačného objemu výroby. To sa v sporných mesiacoch nestalo, a preto navrhovateľ mal pracovnou zmluvou garantovaných 413,70 €, pri splnení plánovaných ukazovateľov 564,30 € a v skutočnosti mu bolo vyplácaných 564,30 €.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 3. mája 2012 sp. zn. 7 Co 90/2011 rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že návrhu vyhovel a odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 436,44 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 243,96 € od 31. mája 2009 do zaplataenia a zo sumy 192,48 € od 1. júla 2009 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku ako aj náhradu trov konania 695,58 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku právnenmu zástupcovi navrhovateľa. Mal za to, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie, avšak na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a to pokiaľ išlo o posúdenie toho, či podmienkou vyplatenia mzdy za mesiac apríl a máj 2009 bolo splnenie objemu výroby alebo nie. Skonštatoval, že splnenie objemu výroby za sporné mesiace bolo podmienkou vyplatenia prémiei a nie mzdy, ktorej základná výška bola účastníkmi platne dohodnutá ústne vo výške 863,04 € v hrubom a to od 1. mája 2007, pričom nedostatok písomnej formy nespôsobil neplatnosť takejto dohody. Keďže odporca zaplatil navrhovateľovi za mesiac apríl a máj 2009 dohodnutú mzdu v nižšej sume ako mu patrí, zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 436,44 € spolu s úrokom z omeškania. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, ktorý navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 243b ods. 2, 3 O.s.p. zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 1 O.s.p. Nesprávne právne posúdenie veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. spočívalo podľa názoru odporcu v tom, že navrhovateľovi bola vyplácaná mzda, ktorá bola stanovená v písomne vyhotovenej pracovnej zmluve a iná pracovná zmluva ani písomná ani ústna neexistovala a ak sa odporcovi vyplácalo menej ako v období „rozkvetu“, bolo to z dôvodov celosvetovej krízy.

Navrhovateľ navrhol dovolanie odporcu ako neprípustné v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie odporcu je prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dňa 3. júla 2009, kedy bol návrh podaný na Okresnom súde Topoľčany, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 422/2008 Z.z. v sume 295,50 € a jej trojnásobok teda predstavoval sumu 886,50 €. Suma 436,44 €, na zaplatenie ktorej bol odporca v konaní zaviazaný právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu, teda neprevyšuje

trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Dovolanie odporcu proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorým zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 436,44 € v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. teda nie je prípustné, aj keď predpoklady jeho prípustnosti uvedené v § 238 ods. 1 splnené boli. Jedná sa o objektívnu neprípustnosť dovolania, v tzv. bagateľných sporoch, keď účelom tejto právnej úpravy bolo vylúčiť dovolanie ako mimoriadny prostriedok v prípadoch vecí, ktorých predmetom je peňažné plnenie neprevyšujúce určitý násobok minimálnej mzdy. V týchto veciach dal zákon prednosť požiadavke na zjednodušenie a zrýchlenie civilného procesu pred možnosťou preskúmať ich v dovolacom konaní.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd, vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia (§ 242 ods. 1 O.s.p.), ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na spôsob jeho rozhodnutia a rozsah ním priznaného peňažného plnenia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 5 O.s.p., ale zaoberal sa aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, alebo súdom nesprávne obsadeným). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Nesprávne posúdenie veci namietané v dovolaní ako dovolací dôvod je síce relevantným dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., možno ho ale uplatniť len vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné. Nesprávne právne posúdenie veci samo osebe nezakladá prípustnosť dovolania, lebo nemá za následok vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 3. mája 2012 sp. zn. 7 Co 90/2011 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b

ods. 5 O.s.p. Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní vzniklo navrhovateľovi právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Trovy konania v danom prípade spočívajú v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol navrhovateľovi vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 28. júna 2012 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby dovolací súd stanovil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 31,54 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu (§ 16 ods. 3 vyhlášky) 7,63 € s 20 % DPH 7,83 € spolu predstavuje 47 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. apríla 2013

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

